06/07/2021

Εμβληματικός πίνακας για την Επανάσταση στη Βουλή των Ελλήνων

/ Ελλάδα 1821 - 2021

«Σήμερα η Βουλή των Ελλήνων υποδέχεται στην Αίθουσα Τροπαίων ένα τρόπαιο ελευθερίας και τέχνης» τόνισε ο Πρόεδρος της Βουλής, κ. Κωνσταντίνος Τασούλας, υποδεχόμενος στο ελληνικό Κοινοβούλιο τον πίνακα του Ludovico Lipparini «Ο Λόρδος Βύρων ορκίζεται στον τάφο του Μάρκου Μπότσαρη στο Μεσολόγγι», που το Δημοτικό Μουσείο του Τρεβίζο στην Ιταλία παραχωρεί στην Ελλάδα με αφορμή τον εορτασμό των 200 ετών από την Ελληνική Επανάσταση.

Η παρουσίαση της εμβληματικής ελαιογραφίας του 1850, που το επόμενο διάστημα θα κοσμεί την έκθεση «Αντικρίζοντας την Ελευθερία! Στη Βουλή των

Ελλήνων δύο αιώνες μετά», έγινε την Παρασκευή 2 Ιουλίου, παρουσία της Πρέσβεως της Ιταλίας στη χώρα μας, κ. Πατρίτσια Φαλτσινέλι.

Ο Πρόεδρος της Βουλής, αφού εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του ελληνικού Κοινοβουλίου και του ελληνικού λαού προς την Πρέσβη της φίλης χώρας Ιταλίας και προς το Μουσείο του Τρεβίζο για την παραχώρηση αυτού του σπουδαίου πίνακα, δήλωσε:

«**Σήμερα η Βουλή των Ελλήνων υποδέχεται στην Αίθουσα Τροπαίων ένα τρόπαιο ελευθερίας και τέχνης. Έναν πίνακα από το μουσείο του Τρεβίζο, μοναδικό, ανεπανάληπτο, συγκλονιστικό, που αντιπροσωπεύει τη φιλελληνική ματιά από τη βόρεια Ιταλία, η οποία ταυτόχρονα εκφράζει και τον πόθο της Ιταλίας για εθνική ενοποίηση.**

Τον Ιανουάριο του 1824 ο Λόρδος Βύρων έρχεται στο Μεσολόγγι και ορκίζεται στον τάφο του Μάρκου Μπότσαρη για την απελευθέρωση της Ελλάδος. Και βλέπουμε σε αυτόν τον πίνακα όλο το σχήμα που μετείχε στην απελευθέρωση της Ελλάδος. Βλέπουμε στρατιωτικούς, απλούς πολίτες, τον κλήρο που έπαιξε τόσο σημαντικό ρόλο και για τη διατήρηση της εθνικής ταυτότητας και για την εξέγερση προς την ελευθερία. Βλέπουμε άντρες, γυναίκες, τους πάντες, οι οποίοι συγκινημένοι, προφανώς, επαναλαμβάνουν τον ίδιο όρκο για την απελευθέρωση της Ελλάδος.

Δεν είναι τυχαία η περίοδος του Ιανουαρίου του 1824. Και αν ο πίνακας εκφράζει τη ρομαντική διάσταση της ιταλικής τέχνης, το μήνυμά του είναι βαθύτατα πολιτικό. Τον Ιανουάριο του 1824 η Επανάσταση είχε αρχίσει να κάμπτεται λόγω των εμφύλιων διενέξεων. Και η Ρωσία, την ίδια εποχή, υπέβαλε επίσημα πρόταση η Ελλάδα να χωριστεί σε τρεις ηγεμονίες, κατά το παράδειγμα των παραδουνάβιων ηγεμονιών, αυτόνομες, φόρου υποτελείς στον σουλτάνο, όχι ανεξάρτητες, οι οποίες θα ήταν της δυτικής Ελλάδος με την Ήπειρο, της ανατολικής Ελλάδος με τη Θεσσαλία και της Πελοποννήσου με την Κρήτη. Η τότε ελληνική κυβέρνηση, το Εκτελεστικό, όπως λεγόταν, ήρθε σε απόγνωση. Το σχέδιο, το όνειρο ήταν ανεξαρτησία, όχι αυτονομία, και απευθύνθηκαν στην κραταιά ευρωπαϊκή δύναμη της εποχής, την Αγγλία, στον Τζωρτζ Κάνινγκ, τότε Υπουργό Εξωτερικών της Μεγάλης Βρετανίας, και ζήτησαν την προστασία της Μεγάλης Βρετανίας.

Ο Κάνινγκ τότε απάντησε στην κυβέρνηση, και αυτό πολιτικά ήταν σημαντικό γιατί αναγνώριζε ότι υπάρχει ελληνική κυβέρνηση πριν την επίσημη ανακήρυξη του ελληνικού κράτους, λέγοντας ότι είναι πρόθυμος να μεσολαβήσει με την Υψηλή Πύλη προκειμένου να βρεθεί μία λύση στο ελληνικό ζήτημα.

Την ίδια εποχή ο Βύρων έδινε έναν όρκο. Την ίδια εποχή δηλαδή που σιγά-σιγά η Ελλάδα αναγνωριζόταν ως χώρα ξεχωριστή, ως κυβέρνηση, ως εμπόλεμος, την ίδια ώρα ο φιλελληνισμός μάς σήκωνε ψηλότερα. Ευτυχώς, σιγά-σιγά ξεφύγαμε από τα εμφύλια πάθη. Η υπόθεση αυτή κράτησε άλλα πέντε χρόνια και στο τέλος κατακτήσαμε την πολυπόθητη ελευθερία μας.

Η ομορφιά, η συγκίνηση και η υψηλή αισθητική, που εκπέμπει αυτός ο πίνακας μας συγκινεί και σήμερα βαθύτατα. Γιατί μας θυμίζει μία από τις πιο υπέροχες στιγμές που η Ελλάδα εμπνέει και εμπνέεται. Εμπνέει τον Λόρδο Βύρωνα, εμπνέει την Ιταλία και εμπνέεται από την πίστη και την εμπιστοσύνη που όλοι αυτοί οι σπουδαίοι φιλέλληνες έδιναν στη χώρα μας, ως χώρα κληρονόμο ενός βαθύτατα υψηλού πολιτισμού. Και η δικαίωση ήρθε λίγα χρόνια αργότερα».

Από την πλευρά της, η Πρέσβης της Ιταλίας στη χώρα μας, κ. Πατρίτσια Φαλτσινέλι, **εξέφρασε τη χαρά της που βρίσκεται στη χώρα μας το έτος της επετείου των 200 ετών της Επανάστασης,** «ένα γεγονός που αντιπροσώπευσε ένα σημείο εκκίνησης και συνάντησης για όλες τις ιδανικές παρορμήσεις και τα ενδιαφέροντα που συνδέονταν με το νέο ευρωπαϊκό συναίσθημα», όπως είπε.

Αναφερόμενη στον ιταλικό φιλελληνισμό, η κ. Φαλτσινέλι υπογράμμισε πως «πολλοί Ιταλοί, οι περισσότεροι εκ των οποίων σήμερα είναι παραγνωρισμένοι ή έχουν λησμονηθεί, αποφάσισαν να έρθουν στην Ελλάδα για να προσφέρουν τη συμβολή τους, ακόμη και με κόστος την ίδια τους τη ζωή. Ένα συναίσθημα που έγινε πηγή έμπνευσης για πολλούς στοχαστές, φιλοσόφους, στρατιώτες, ποιητές και καλλιτέχνες». Όπως τόνισε, «ένας από αυτούς τους καλλιτέχνες ήταν και ο εικαστικός Ludovico Lipparini, του οποίου τα έργα –που διακρίνονται για την παρουσία, τη σταθερότητα και ένταση προς την ελευθερία των χαρακτήρων τους– συνόδευσαν και περιέγραψαν την ανεξαρτησία της Ελλάδας».

Η Πρέσβης της Ιταλίας εκφράζοντας την επιθυμία της χώρας της να συμβάλει στους εορτασμούς της επετείου της Ελληνικής Επανάστασης, προανήγγειλε την παρουσίαση ενός πρωτότυπου ιστοριογραφικού έργου με θέμα τη συμμετοχή των Ιταλών στον ελληνικό αγώνα για την ανεξαρτησία, έργο το οποίο συγκεντρώνει μια μεγάλη ομάδα διακεκριμένων ιστορικών, μελετητών και ακαδημαϊκών από την Ιταλία και την Ελλάδα, «ως φόρο τιμής απέναντι στην Ελλάδα και σε αυτόν τον Πολιτισμό που συνεχίζει να τιμά την κληρονομιά του ένδοξου παρελθόντος του».

©opyright: ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΑΛΙΚΗ / ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

©opyright: ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΑΛΙΚΗ / ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

©opyright: ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΑΛΙΚΗ / ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

©opyright: ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΑΛΙΚΗ / ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ